

For det andet afveg lovens sproglige affattelse væsentligt fra nutidigt lovsprog, og de forældede formuleringer frembød en sådan uklarhed, at lovens administration og håndhævelse vanskeliggjordes.

Endelig betragtedes loven sikkert i vide kredse af befolkningen som for streng. Om dette spørgsmål udtalte *justitsministeren* ved lovforslagets fremsættelse:

„Jeg tror, at mange, der sætter sig ind i disse regler, får fornemmelsen af, at lovens hovedsynspunkt eller dog dens udgangspunkt er, at offentlige forlystelser generelt må betragtes som noget, der støder an mod hensynet til helligdagens fred. Og dermed synes loven at underkende, at en meget væsentlig del af det, der — mere eller mindre dækkende — betegnes som „offentlige forlystelser“, herunder film, teater og koncerter, er væsentlige kulturgoder, og at der vel ikke mindst på helligdagene bør gives befolkningen en rimelig adgang til disse goder. Lovens forbud mod forlystelser på helligdage før kl. 16 modificeres ganske vist ved en bemyndigelse for justitsministeren til at dispensere fra forbuddet. Ministeren kan tillade visse forlystelser fra kl. 14. Bortset fra væddeløb omfatter denne bemyndigelse imidlertid kun teaterforestillinger og koncerter, men ikke f. eks. filmsforevisninger. Denne forskelsbehandling af film og teater lader sig ikke sagligt begrunde, men har en historisk forklaring i, at reglen om teaterforestillinger gennemførtes på et tidspunkt, nemlig i 1904, da der ikke fandtes biografer. Hertil kommer, at den nævnte dispensationsadgang kun gælder teaterforestillinger og koncerter af „højere art“; herved tvinger bestemmelsen til en lødighedsbedømmelse, og dette er ud fra såvel praktiske som principielle synspunkter mindre heldigt.“

Ved lovforslagets 1. behandling i folketinget udtalte *Albertsen* (S), at han ikke fandt de foreslåede bestemmelsen helt tilfredsstillende, om end de betegnede et betydeligt fremskridt i forhold til den gældende lov. Efter hans mening ville det være tilstrækkeligt med lovforslagets § 1 suppleret med en straffebestemmelse, men hvis man ikke kunne nå så langt, ville han anbefale tinget at stemme for lovforslaget i den foreslåede form. *Vagn Bro* (V) turde ikke love tilslutning til lovforslaget, der efter hans mening gik for vidt. Han kunne således ikke gå med til, at der blev adgang til forlystelser hele påskelørdag, ligesom han var meget betænkelig ved, at forbuddet mod forlystelser om søndagen kun skulle gælde til kl. 14, da mange kirker holdt gudstjeneste om eftermiddagen. Han fandt, at menighedsrådene burde spørges om deres syn på lovforslaget. *Marie Antoinette von Lowzow* (KF) tilsagde sin medvirken til et grundigt udvalgsarbejde med lovforslaget. *Aage Fogh* (RV) og *O. Mathiasen* (SF)